ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ Ψηφιοποιημένο ηλεκτρονικό αντίγραφο το οποίο ταυτίζεται με το αντίστοιχο έντυπο έγγραφο. Θεωρημένο για τη νόμιμη αποϋλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2025.09.26 12:21:25 EEST, Ο Γραμματέας: IJIAS DELIGIANNIS

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

Αριθμός Απόφασης 10072 **/2025**

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Μαρία Κλειδαρά, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και τη Γραμματέα Ειρήνη Χρυσή.

Συνεδρίασε, δημόσια, στο ακροατήριό του, την 17η Ιανουαρίου 2025 για να δικάσει τις υποθέσεις:

ΥΠΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ (Α) ΔΙΚΟΓΡΑΦΟ (ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ: 527372/1152/2017)

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ: , κατοίκου , ο οποίος παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του Βίκτωρος – Ευάγγελου Τσιαφούτη (ΑΜ ΔΣΑ 31580).

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ: ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία που εδρεύει στην Νέα Σμύρνη Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα , η οποία δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΥΠΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ (Β) ΔΙΚΟΓΡΑΦΟ (ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ: 44475/1948/2021)

ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: εταιρείας με την επωνυμία

και τον διακριτικό τίτλο που εδρεύει στο και εκπροσωπείται νόμιμα ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδίκου και ως εντολοδόχος, ειδική πληρεξουσία, αντιπρόσωπος και αντίκλητος της εταιρείας με την επωνυμία , η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Vivabank Μονοπρόσωπη Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία», για λογαριασμό της οποίας (προσθέτως παρεμβαίνουσας) εμφανίστηκε στο Δικαστήριο η εταιρεία με την επωνυμία

και τον διακριτικό τίτλο «NPA ιου εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα ως εντολοδόχος, ειδική πληρεξουσία, αντιπρόσωπος και αντίκλητος της ως άνω εταιρείας με την επωνυμία , δυνάμει της από 11.06.2021 σύμβασης ανάθεσης διαχείρισης και του από 20.07.2021 πληρεξουσίου, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: του κατοίκου ο οποίος παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του Βίκτωρος – Ευάγγελου Τσιαφούτη (ΑΜ ΔΣΑ 31580).

Η ενάγουσα και νυν εφεσίβλητη άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών την από 25.11.2013 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 13880/2013 αγωγή της και ζήτησε να γίνει δεκτή. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την υπ' αριθμ. 2787/2016 οριστική απόφασή του δέχθηκε την ως άνω αγωγή ως ουσία βάσιμη. Κατά της πιο πάνω απόφασης ο εναγόμενος και νυν εκκαλών άσκησε την από 11.04.2017 έφεσή του, που κατατέθηκε στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου έφεσης 19506/738/2017, και μετά την κατάθεση αντιγράφου της

στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου έλαβε αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 527372/1152/2017, προσδιορίσθηκε δε για να συζητηθεί αρχικά κατά τη δικάσιμο της 19ης.10.2018, ότε αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 28ης.05.2021, ότε αναβλήθηκε εκ νέου για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο με αριθμό ΙΔΔ-1.

Η προσθέτως παρεμβαίνουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 31.05.2021 πρόσθετη παρέμβασή της υπέρ της εφεσίβλητης, επί τω τέλει της απόρριψης της κρινόμενης έφεσης, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 44475/1948/2021, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο με αριθμό ΙΔΔ-8.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παριστάμενων διαδίκων παραστάθηκαν στο ακροατήριο και κατέθεσαν προτάσεις, ενώ ζήτησαν να γίνουν δεκτοί οι περιεχόμενοι σε αυτές ισχυρισμοί τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Φέρονται προς συζήτηση α) η από 11.04.2017 έφεση, που κατατέθηκε στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου έφεσης 19506/738/2017, και μετά την κατάθεση αντιγράφου της στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, έλαβε αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 527372/1152/2017 και β) η από 31.05.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 44475/1948/2021 πρόσθετη παρέμβαση, υποθέσεις που πρέπει να συνεκδικασθούν, καθόσον είναι συναφείς, αφού η προσθέτως παρεμβαίνουσα αποτελεί βοηθό δίκης του διαδίκου υπέρ του οποίου παρεμβαίνει, εν προκειμένω της εφεσίβλητης, οι δε ως άνω υποθέσεις υπάγονται στην ίδια διαδικασία και από τη συνεκδίκασή τους διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης, επέρχεται δε μείωση των εξόδων (άρθρα 31 παρ. 1, 80, 246 και 524 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Από την προσκομιζόμενη από τον εκκαλούντα υπ' αριθμ. 6456Δ/18.04.2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα στο Πρωτοδικείο Αθηνών Κωνσταντίνου Κοττικιά, αποδεικνύεται ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης έφεσης επιδόθηκε, με επιμέλεια του εκκαλούντος, νόμιμα και εμπρόθεσμα (άρθρα 122 παρ. 1, 123, 126 παρ. 1 περ. γ', 128 παρ. 1, 129 παρ. 1 και 498 παρ. 2 ΚΠολΔ) στην εφεσίβλητη, με πράξη κατάθεσης και κλήση προς συζήτηση για την αρχικά ορισθείσα δικάσιμο της 19ης.10.2018. Κατά τη δικάσιμο της 19ης.10.2018, η συζήτηση της υπό κρίση έφεσης αναβλήθηκε αρχικά κατά τη δικάσιμο της 28ης.05.2021 και ακολούθως κατά την αναφερομένη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, για την οποία δεν απαιτείτο νέα κλήση των διαδίκων (άρθρο 226 παρ. 4 εδ. δ' ΚΠολΔ, βλ. Κ. Οικονόμου, Η έφεση, Συστηματική κατ' άρθρο ερμηνεία του ΚΠολΔ, Έκδοση 2017, υπό αρ. 524, § 33, σελ. 231). Συνεπώς, εφόσον η εφεσίβλητη δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά που ήταν γραμμένη στο οικείο πινάκιο, ούτε στο ακροατήριο, ούτε δια δήλωσης των άρθρων 242 παρ. 2 και 524 παρ. 1 ΚΠολΔ, πρέπει να δικαστεί ερήμην, ωστόσο η υπόθεση θα συζητηθεί σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρα 524 παρ. 4 ΚΠολΔ).

Η κρινόμενη έφεση κατά της υπ' αριθμ. 2787/2016 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία, έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και είναι εμπρόθεσμη, καθώς ασκήθηκε εντός της προθεσμίας των δύο (2) ετών από τη δημοσίευση της εκκαλουμένης (βλ. εκκαλούμενη απόφαση, στην τελευταία διάταξη της οποίας αναγράφεται ως ημερομηνία δημοσίευσής της η 17η.11.2016, σε συνδυασμό με την έκθεση κατάθεσης δικογράφου της κρινόμενης έφεσης, όπου αναγράφεται ως ημερομηνία κατάθεσής της στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο η 12η.04.2017), (άρθρα 144, 495, 511, ως αυτό ίσχυε πριν την τροποποίησή του με το άρθρο 25 ν. 5134/2024, 513 παρ. 1, 516 παρ. 1, όπως αυτό ίσχυε πριν την τροποποίησή του με το άρθρο 27 ν. 4842/2021, 517, 518 παρ. 2 ΚΠολΔ), ενώ από τα προσκομιζόμενα έγγραφα

δεν προκύπτει, αλλά ούτε, άλλωστε, οι διάδικοι επικαλούνται επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. Εξάλλου, φέρεται παραδεκτά προς συζήτηση ενώπιον του αρμόδιου καθ' ύλη και κατά τόπο παρόντος Δικαστηρίου (άρθρο 17Α ΚΠολΔ, ως ίσχυε πριν την κατάργηση του με τα άρθρα 52 και 120 παρ. 1 ν. 5134/2024), ενώ για το παραδεκτό της κατατέθηκε το προβλεπόμενο, στη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 3 περ. Α' υποπερ. α' ΚΠολΔ, ως ίσχυε πριν τη διαμόρφωσή του με το άρθρο 22 ν. 5134/2024, παράβολο (βλ. έκθεση κατάθεσης του κρινόμενου δικογράφου στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, στην οποία γίνεται μνεία της προσκόμισης του υπ' αριθμ. 12987224395706120081 ηλεκτρονικού παραβόλου). Επομένως, πρέπει η κρινόμενη έφεση να γίνει τυπικά δεκτή (άρθρο 532 ΚΠολΔ) και να ερευνηθεί περαιτέρω, κατά την ίδια ως άνω τακτική διαδικασία, ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Με την πρόσθετη παρέμβασή της η προσθέτως παρεμβαίνουσα ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία

για λογαριασμό της οποίας εμφανίστηκε στο ακροατήριο η εταιρεία με την επωνυμία

επικαλούμενη ότι η ίδια πλέον τυγχάνει εντολοδόχος, ειδική πληρεξουσία, αντιπρόσωπος και αντίκλητος της δικαιούχου της ένδικης απαίτησης εταιρείας με την επωνυμία δυνάμει της από 11.06.2021 σύμβασης ανάθεσης διαχείρισης και του από 20.07.2021 πληρεξουσίου, εκθέτει ότι η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία
με έδρα την Λευκωσία Κύπρου, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, μετά την γένεση της εκκρεμοδικίας εκ της κρινόμενης έφεσης κατά της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία

όπως είχε μετονομασθεί η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία κατέστη ειδική διάδοχος της εταιρείας ΕΤΑΙΡΕΙΑ», όσον αφορά την έννομη σχέση, από την οποία απορρέει η απαίτησή της εκ της με αριθμό σύμβασης πώλησης αυτοκινήτου και χρηματοδότησης μέσω δανείου ή κάρτας, που επιδικάσθηκε με την υπ' αριθμ. 2787/2016 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών και ως εκ τούτου τυγχάνει μοναδική δικαιούχος κατ' άρθρα 455 επ. Α.Κ. τόσο της επιδικασθείσας αξίωσης της δικαιοπαρόχου, όσο και του ουσιαστικού δικαιώματος για επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης δυνάμει του ως άνω εκτελεστού τίτλου κατ' άρθρα 325 παρ. 2 και 919 ΚΠολΔ. Ότι ειδικότερα, η εταιρεία με την επωνυμία , δυνάμει της από 01 Δεκεμβρίου 2020 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων από καταναλωτικά δάνεια, επιχειρηματικά δάνεια και πιστωτικές κάρτες, όπως αυτή τροποποιήθηκε στις 16 Δεκεμβρίου 2020 και στις 05 Ιανουαρίου 2021, η οποία δημοσιεύθηκε μετά του παραρτήματος αυτής κατ' άρθρο 3 παρ. 3 του ν. 4354/2015 και καταχωρήθηκε νομίμως στα δημόσια βιβλία του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του ενεχυροφυλακείου Αμαρουσίου με αριθμό πρωτ. 4/21.01.2021, κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία Ότι μεταξύ των μεταβιβασθεισών, δια της προαναφερομένης σύμβασης, απαιτήσεων της προς την εταιρεία ιεριλαμβάνεται και η υπ' αριθμ. σύμβαση πώλησης αυτοκινήτου και χρηματοδότησης μέσω δανείου ή κάρτας, όπως αυτό αποδεικνύεται από το απόσπασμα των στοιχείων των τιτλοποιούμενων απαιτήσεων, από το οποίο εμφαίνεται το εκχωρηθέν στην εταιρεία με την επωνυμία » δάνειο με συστημικό αριθμό κατά του ανωτέρω ενεχόμενου, το οποίο έχει καταχωρηθεί με στοιχεία εγγραφής 4/2021 στα δημόσια βιβλία του ενεχυροφυλακείου Αμαρουσίου. Ότι η προσθέτως παρεμβαίνουσα ανώνυμη

εταιρεία με την επωνυμία

κατέστη, δυνάμει της από 12.01.2021 σύμβασης ανάθεσης διαχείρισης και του από 16.02.2021 πληρεξουσίου, εντολοδόχος, ειδική πληρεξουσία, αντιπρόσωπος και αντίκλητος της ειδικής διαδόχου της και ήδη δικαιούχου της επιδικασθείσας δια της υπ' αριθμ. 2787/2016 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών απαίτησης, εταιρείας με την επωνυμία «

Ότι, εν συνεχεία, δυνάμει της από 11.06.2021 σύμβασης ανάθεσης διαχείρισης, νομίμως καταχωρισθείσας στο ενεχυροφυλακείο Αμαρουσίου στις 20.07.2021, και του από 20.07.2021 πληρεξουσίου, η εταιρεία με την επωνυμία

και τον διακριτικό τίτλο κατέστη εντολοδόχος, ειδική πληρεξουσία, αντιπρόσωπος και αντίκλητος της δικαιούχου της ένδικης απαίτησης εταιρείας με την επωνυμία «

νομιμοποιείται πλέον στην άσκηση κάθε ενδίκου βοηθήματος ως μη δικαιούχος διάδικος, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4354/2015, και δικαιολογεί έννομο συμφέρον να παρέμβει υπέρ της αρχικής διαδίκου – ενάγουσας, ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία , και ήδη εφεσίβλητης προς απόκρουση της έφεσης, ζητεί, δε, να απορριφθεί η κρινόμενη έφεση. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η πρόσθετη παρέμβαση αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η κύρια δίκη της έφεσης (άρθρο 31 παρ. 1 ΚΠολΔ) και έχει ασκηθεί παραδεκτά καθόσον το δικόγραφο της πρόσθετης παρέμβασης κατατέθηκε στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου στις 11.06.2021 και επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στους ως άνω διαδίκους της κύριας δίκης, ήτοι στον εκκαλούντα και στην εφεσίβλητη, με πράξη ορισμού δικασίμου και

κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας (βλ. την υπ' αριθμ. Ε7933/10.01.2022 έκθεσης επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα στο Πρωτοδικείο Αθηνών Χρήστου Κοτσιλίμπα και την υπ' αριθμ. Γ5286/24.06.2021 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Πειραιώς με έδρα στο Πρωτοδικείο Πειραιά Θεοδώρας Παπαδοπούλου αντίστοιχα). Εντούτοις, η ως άνω πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να απορριφθεί λόγω της μη απόδειξης της ενεργητικής νομιμοποίησης της προσθέτως παρεμβαίνουσας, καθώς εκ των προσκομιζόμενων εγγράφων της δεν δύναται να θεμελιωθεί αυτή. Ειδικότερα, η προσθέτως παρεμβαίνουσα προς απόδειξη της ενεργητικής της νομιμοποίησης επικαλείται και προσκομίζει, μεταξύ άλλων, την περίληψη της από 15.01.2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, καταχωρισθείσας στο ενεχυροφυλακείο Αμαρουσίου, με αριθμ. πρωτ. 4/2021, από την οποία προκύπτει ότι η εφεσίβλητη, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία ‹

πρώην με την επωνυμία

›, πρώην με την επωνυμία

, πρώην

με την επωνυμία ‹

πώλησε και μεταβίβασε επιχειρηματικές απαιτήσεις της στην εδρεύουσα στην Κύπρο αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία

Ωστόσο, η προσθέτως παρεμβαίνουσα, καίτοι επικαλείται στις προτάσεις της, ως υπ' αριθμ. 5 σχετικό, απόσπασμα των στοιχείων των μεταβιβασθεισών απαιτήσεων, από το οποίο εμφαίνεται η εκχωρηθείσα στην εταιρεία με την επωνυμία υπ' αριθμ. σύμβαση πώλησης αυτοκινήτου και χρηματοδότησης μέσω δανείου ή κάρτας, με συστημικό αριθμό

εντούτοις δεν προσκόμισε τούτο ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ήτοι το συνοδεύον, την από 15.01.2021 σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, περίληψη της οποίας καταχωρίστηκε στο ενεχυροφυλακείο Αμαρουσίου, με αριθμ. πρωτ. 4/2021, απόσπασμα εκ του παραρτήματος, εξαχθέν από τα δημόσια βιβλία του

ενεχυροφυλακείου Αμαρουσίου, προκειμένου να αποδειχθεί, με βάση τα στοιχεία που ταυτοποιούν αυτή, ότι μεταξύ των απαιτήσεων που μεταβιβάστηκαν με την παραπάνω από 15.01.2021 σύμβαση περιλαμβάνεται η ένδικη απαίτηση που απορρέει από την υπ' αριθμ.
σύμβαση πώλησης αυτοκινήτου και χρηματοδότησης μέσω δανείου που επικαλείται η ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη στην ένδικη αγωγή της ότι κατάρτισε με τον εναγόμενο και ήδη εκκαλούντα, σημειούμενου, επιπρόσθετα, ότι η προσθέτως παρεμβαίνουσα δεν προσκόμισε οποιοδήποτε άλλο έγγραφο ως προς το ότι αυτή έχει νόμιμα αδειοδοτηθεί και ελέγχεται από την Τράπεζα της Ελλάδος ως εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4354/2015. Επομένως, δεν αποδεικνύεται η ενεργητική νομιμοποίηση της προσθέτως παρεμβαίνουσας και για τον λόγο αυτό πρέπει η υπό κρίση πρόσθετη παρέμβαση να απορριφθεί. Σημειώνεται ότι δεν θα περιληφθεί διάταξη στο διατακτικό ως προς την πρόσθετη παρέμβαση, καθόσον αυτή δεν περιέχει ίδιο αίτημα που να πρέπει να δεχθεί ή να απορρίψει, ούτε καν σιωπηρά, το Δικαστήριο, αλλά απλώς διευρύνει τα όρια της εκκρεμούς διαδικασίας, αποτέλεσμα το οποίο επέρχεται αμέσως μετά την άσκησή της (ΑΠ 715/1998 ΕλλΔνη 1999/630, ΕφΛαρ 14/2018 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ», ΕφΑθ 5722/2011 ΕλλΔνη 2012.822).

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 522, 524 παρ. 1, 525 παρ. 1 και 536 ΚΠολΔ προκύπτει ότι το εφετείο, στο οποίο με την άσκηση της έφεσης μεταβιβάζεται η υπόθεση εντός των ορίων που καθορίζονται από αυτή και τους προσθέτους λόγους, έχει ως προς την αγωγή την ίδια εξουσία που έχει και το πρωτοβάθμιο δικαστήριο και, συνεπώς, μπορεί και χωρίς την υποβολή ειδικού παραπόνου να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το νόμω βάσιμο και το παραδεκτό αυτής και να την απορρίψει, αν δεν στηρίζεται στο νόμο ή ασκήθηκε απαραδέκτως, αρκεί από το αποτέλεσμα αυτό να μην καθίσταται χειρότερη η θέση του εκκαλούντος, χωρίς να συντρέξει κάποια από τις περιπτώσεις του άρθρου 536 ΚΠολΔ (ΑΠ 1631/2017, ΑΠ 769/2017, ΕφΠατρ 384/2022 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ»). Ειδικότερα, κατά το άρθρο 522 ΚΠολΔ, υφίσταται δικονομική δυνατότητα του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου - σε

περίπτωση άσκησης έφεσης από τον ενάγοντα ή τον εναγόμενο, παραπονουμένων του πρώτου για την πρωτοβάθμια δικαστική απόρριψη της αγωγής ή του δευτέρου για την ουσιαστική παραδοχή της αγωγής - να προβεί σε αυτεπάγγελτη έρευνα του νόμω βάσιμου αυτής και να την απορρίψει ως μη νόμιμη άνευ χειροτέρευσης της θέσης του εκκαλούντος - ενάγοντος ή εναγομένου (ΑΠ 1631/2017, ΑΠ 769/2017 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ», ΑΠ 356/2013 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΕφΚερκ 14/2023 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ», βλ. Χ. Ευθυμίου σε Χ. Απαλαγάκη - Στ. Σταματόπουλο «Ο Νέος Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας», Νομική Βιβλιοθήκη, άρ. 522, σελ. 1712, πλαγιαρ. 2, Σ. Σαμουήλ, «Η Έφεση», έκδοση 2009, σελ. 346, πλαγιαρ. 854). Στην περίπτωση, δε, αυτή δεν επιτρέπεται η αντικατάσταση των αιτιολογιών της εκκαλουμένης, κατά το άρθρο 534 ΚΠολΔ, καθώς οδηγεί σε διαφορετικό κατ' αποτέλεσμα διατακτικό (ΕφΛαμ 10/2010, ΕφΙωαν 235/2005 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», βλ. Σ. Σαμουήλ, ό.α., σελ. 353, πλαγιαρ. 884). Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 361, 455 επ. και 471 ΑΚ συνάγεται ότι είναι νοητή η (μη ρυθμιζόμενη ρητώς στον ΑΚ) συμβατική μεταβίβαση της ενοχικής σχέσης ως συνόλου με τον συνδυασμό της εκχώρησης, οπότε μεταβιβάζεται η σχέση με την ενεργητική της μορφή, ήτοι όσον αφορά τις απαιτήσεις, και της στερητικής αναδοχής χρέους, οπότε μεταβιβάζεται η σχέση με την παθητική της μορφή, ήτοι όσον αφορά τις υποχρεώσεις (ΑΠ 329/2019, ΑΠ 1764/2012 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ»). Η μεταβίβαση συντελείται είτε με σύμβαση μεταξύ ενός των υποκειμένων μίας υφιστάμενης έννομης σχέσης και τρίτου προσώπου, οπότε απαιτείται και η παροχή συναίνεσης εκ μέρους του ετέρου μη συμβαλλομένου υποκειμένου της έννομης σχέσης [εφόσον αυτός είναι και δανειστής του μεταβιβάζοντος, όπως συμβαίνει στις αμφοτεροβαρείς συμβάσεις (ΑΠ 1500/2014 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ»)], είτε με την κατάρτιση τριπρόσωπης ιδιόρρυθμης σύμβασης (ΑΠ 1400/2008 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ»), στην οποία μετέχουν όλα τα παραπάνω πρόσωπα, ήτοι τα αρχικά υποκείμενα της σχέσης και ο τρίτος που υπεισέρχεται στη θέση κάποιου από αυτά. Βασικό αποτέλεσμα της μεταβίβασης της ενοχικής σχέσης είναι ότι επέρχεται ειδική διαδοχή στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις αυτής (ΑΠ 1957/2006 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ», ΑΠ 479/2001 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΑΠ 734/1998 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»,

ΕφΑθ 210/2011 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ»). Επιπρόσθετα, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 383, 389 παρ. 2 και 532 παρ. 1 ΑΚ συνάγονται τα εξής: Αν στην πώληση κινητού έχει τεθεί ο όρος ότι ο πωλητής διατηρεί την κυριότητα ωσότου το τίμημα, που εν όλω ή εν μέρει πιστώνεται, αποπληρωθεί, λογίζεται, σε περίπτωση αμφιβολίας ότι η μεταβίβαση της κυριότητας στον αγοραστή επέρχεται μόλις πληρωθεί η γνήσια, εξουσιαστική, αναβλητική ή διαλυτική αίρεση της αποπληρωμής του τιμήματος και ότι, σε περίπτωση υπερημερίας του αγοραστή ως οφειλέτη ως προς την καταβολή του τιμήματος, ο πωλητής που καταρχήν παραμένει όχι μόνο κύριος αλλά και νομέας του κινητού, έχει δικαίωμα Α) είτε να απαιτήσει το τίμημα, η είσπραξη του οποίου, σημειωτέον, θα επιφέρει τη μεταβίβαση της κυριότητας στον αγοραστή, Β) είτε, αφού πρώτα υπαναχωρήσει από τη σύμβαση της πώλησης, να ασκήσει τα δικαιώματα του από την κυριότητα (άρθρο 1000 ΑΚ) και, συνεπώς, και τις αγωγές νομής και τα ασφαλιστικά μέτρα νομής (ΑΠ 495/2017 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ»), Γ) είτε να ασκήσει τα από τις γενικές διατάξεις περί υπερημερίας οφειλέτη από αμφοτεροβαρή σύμβαση οικεία ενοχικά δικαιώματα και ιδίως, αφού πρώτα υπαναχωρήσει από τη σύμβαση πώλησης, να ασκήσει κατά του αγοραστή αγωγή για απόδοση του κινητού κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό (ΟλΑΠ 22/1987 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ», ΑΠ 165/2006 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ», ΕφΑθ 6309/2008 ΕλλΔνη 2009/601, βλ. Α. Καραμπατζός σε Απ. Γεωργιάδη «ΣΕΑΚ», εκδόσεις Π.Ν. Σάκκουλας, τ. Ι, άρ. 532, σελ. 104, πλαγιαρ. 2) και Δ) είτε χωρίς να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση να ζητήσει πλήρες διαφέρον (αποζημίωση) λόγω μη εκτέλεσης της σύμβασης. Η κατά τα ανωτέρω υπαναχώρηση γίνεται με σχετική δήλωση του υπαναχωρούντος, αποτελεί, δε, μονομερή δικαιοπραξία διαπλαστικού χαρακτήρα, που δεν υποβάλλεται σε τύπο και γι' αυτό μπορεί να γίνει ρητά ή σιωπηρά με πράξεις που αναμφισβήτητα δηλώνουν το σκοπό αυτό (ΑΠ 165/2006, ΑΠ 1136/2000 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ», ΕφΚρητ 34/2020 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΕφΑθ 6309/2008 ΕλλΔνη 2009/601). Οι ανωτέρω διατάξεις έχουν ενδοτικό χαρακτήρα (ΑΠ 1505/1995 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ») και, συνεπώς, σε περίπτωση πώλησης κινητού με τον προαναφερόμενο όρο της διατήρησης της κυριότητας, ο πωλητής

δικαιούται να εκχωρήσει σε τρίτον, με την οικεία μεταξύ τους σύμβαση, την απαίτησή του για την καταβολή του τιμήματος, όπως και κάθε άλλη ενοχική απαίτησή του από τη σύμβαση της πώλησης, αφότου, δε, ο τρίτος (εκδοχέας) ή ο πωλητής (εκχωρητής) αναγγείλει την εκχώρηση στον αγοραστή (οφειλέτη), αποκόπτεται κάθε σχετικός με την εκχωρούμενη απαίτηση δεσμός του πωλητή και την απαίτηση αυτήν αποκτά ο εκδοχέας, που έκτοτε αυτός και όχι ο πωλητής δικαιούται σε δικαστική επιδίωξη και είσπραξη αυτής. Ωστόσο, μόνη η εκχώρηση καθ' αυτή, ήτοι χωρίς συνδρομή των προϋποθέσεων των οικείων διατάξεων του εμπραγμάτου δικαίου, δεν επιφέρει μεταβίβαση των υπό αίρεση νομής και κυριότητας επί του κινητού και των αγωγών με τις οποίες ασκούνται τα εν λόγω δικαιώματα, από τον πωλητή στον εκδοχέα, αφού αυτά τα δικαιώματα και οι αγωγές δεν έχουν το χαρακτήρα παρεπόμενου δικαιώματος, ώστε να ακολουθούν την τύχη της εκχωρούμενης απαίτησης, ενώ η ίδια εκχώρηση καθ' αυτή δεν επιφέρει μεταβίβαση του δικαιώματος της προμνημονευόμενης υπαναχώρησης από τον πωλητή στον εκδοχέα, αφού αυτό το δικαίωμα έχει χαρακτήρα όχι απαίτησης, αλλά διαπλαστικού δικαιώματος, η, δε, μεταβίβαση αυτού προϋποθέτει μεταβίβαση της όλης έννομης σχέσης, που δεν μπορεί να γίνει με μόνη τη σχετική συμφωνία εκχώρησης μεταξύ πωλητή (εκχωρητή) και εκδοχέα (ΑΠ 1136/2000 ΤΝΠ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ», ΕφΚρητ 34/2020, ΕφΛαρ 502/2004 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΜΠΑθ 7559/2023 αδημ.).

Στην προκείμενη περίπτωση η ενάγουσα και νυν εφεσίβλητη με την από 25.11.2013 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 13880/2013 αγωγή της που άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών σε βάρος του εναγομένου και νυν εκκαλούντος ισχυρίσθηκε ότι, δυνάμει της υπ' αριθμ. σύμβασης πώλησης αυτοκινήτου και χρηματοδότησης μέσω δανείου, που συνήφθη στην Αθήνα, μεταξύ της ιδίας, του εναγόμενου και της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία μη διάδικο στην παρούσα υπόθεση, συμφωνήθηκε η πώληση ενός καινούριου αναλυτικά περιγραφόμενου στην αγωγή Ι.Χ. οχήματος στον εναγόμενο από την πωλήτρια με παρακράτηση κυριότητας και την πρακτορεία των σχετικών επιχειρηματικών απαιτήσεων της πωλήτριας από

μέρους της τράπεζας, αντί συνολικού τιμήματος 34.140,00 ευρώ, εκ των οποίων το ποσό των 24.858,00 ευρώ χορηγήθηκε στον εναγόμενο με δάνειο από την ίδια (ενάγουσα), ενώ το ποσό των 10.000,00 ευρώ καταβλήθηκε στην πωλήτρια από τον εναγόμενο. Ότι η εξόφληση του ως άνω τιμήματος συμφωνήθηκε να γίνει κατά το σύστημα της σύνθετης τοκοχρεωλυσίας με 84 μηνιαίες ισόποσες δόσεις, ποσού 357,80 ευρώ. Ότι, δυνάμει ρητού όρου της σύμβασης, έγινε ανεπιφύλακτα αποδεκτό από τον εναγόμενο η παρακράτηση της κυριότητας του χρηματοδοτούμενου αυτοκινήτου από την πωλήτρια αλλά υπέρ της ιδίας (ενάγουσας), μέχρι την πλήρη εξόφληση του δανείου και η εκχώρηση και μεταβίβαση όλων ανεξαιρέτως των δικαιωμάτων και των σχετικών αξιώσεων της πωλήτριας που απορρέουν από την πώληση του αυτοκινήτου, ακόμα και τα δικαιώματα που απορρέουν από την παρακράτηση της κυριότητας αυτού. Ότι, σύμφωνα με τον ως άνω όρο της σύμβασης, συμφωνήθηκε ότι ο αγοραστής θεωρείται χρησιούχος και δεν έχει δικαίωμα να μεταβιβάσει το πωλούμενο αυτοκίνητο σε τρίτον, με οποιονδήποτε νομικό τύπο, ούτε και την χρήση του ακόμη, χωρίς την έγγραφη συγκατάθεση της πωλήτριας εταιρείας. Ότι ο εναγόμενος, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στο δικόγραφο, καθυστέρησε την καταβολή του οφειλόμενου ποσού για τουλάχιστον εξήντα ημέρες με αποτέλεσμα να προβεί σε καταγγελία της σύμβασης και να καταστούν ληξιπρόθεσμες και απαιτητές και οι υπόλοιπες άληκτες δόσεις του δανείου, σύμφωνα με τον αντίστοιχο όρο της δανειακής σύμβασης, ο δε δανειακός λογαριασμός κατά την ημερομηνία της καταγγελίας, στις 31.07.2013, παρουσίασε χρεωστικό υπόλοιπο σε βάρος του εναγόμενου, ποσού 13.732,75 ευρώ, το οποίο παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις της ο εναγόμενος αρνείται να της καταβάλει. Ότι ο εναγόμενος συνεχίζει να παρακρατεί αυθαίρετα και παράνομα το επίδικο όχημα αποβάλλοντας την κατ' αυτόν τον τρόπο από τη νομή της σε αυτό. Κατόπιν τούτων, ζήτησε να αναγνωρισθεί νομέας του επίδικου οχήματος και να διαταχθεί η αφαίρεση του οχήματος από τον εναγόμενο, αλλά και από οποιονδήποτε τρίτο έλκει δικαιώματα από αυτόν ή το κατέχει επ' ονόματί του, και η απόδοσή του σε αυτήν, ενώ, τέλος, ζήτησε την καταδίκη του στην καταβολή της δικαστικής

της δαπάνης. Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε ορισμένη και νόμιμη την αγωγή, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 974, 984, 998, 532, 455 επ., 471, 201 επ. ΑΚ, 941 παρ. 1, 176 ΚΠολΔ. Εν συνεχεία, έκανε δεκτή την αγωγή ως κατ' ουσία βάσιμη, αναγνωρίζοντας την ενάγουσα νομέα του οχήματος και υποχρεώνοντας τον εναγόμενο να αποδώσει στην ενάγουσα τη νομή του οχήματος. Κατά της ως άνω απόφασης παραπονείται ο εναγόμενος και νυν εκκαλών, με την κρινόμενη έφεσή του, για τους λόγους που διαλαμβάνονται σε αυτή και ανάγονται σε εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία του νόμου και σε κακή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί την παραδοχή της, προκειμένου να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη και να απορριφθεί στο σύνολό της η ένδικη αγωγή.

Ωστόσο, με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή τυγχάνει απορριπτέα ως νόμω αβάσιμη, και τούτο διότι η ενάγουσα επικαλείται στο δικόγραφο ότι η ίδια τυγχάνει νομέας του αυτοκινήτου, καθώς, δυνάμει της σύμβασης πώλησης αυτοκινήτου και χρηματοδότησης μέσω δανείου που κατάρτισε με τον εναγόμενο, της εκχωρήθηκαν και της μεταβιβάσθηκαν κατ' άρθρο 977 ΑΚ από την πωλήτρια εταιρεία όλα ανεξαιρέτως τα δικαιώματα και οι σχετικές αξιώσεις της πωλήτριας που απορρέουν από τη πώληση του αυτοκινήτου, ακόμα και τα δικαιώματα που απορρέουν από την παρακράτηση της κυριότητάς αυτού. Εντούτοις, προκειμένου η ίδια να υπεισέλθει στην έννομη σχέση της πώλησης, ούτως ώστε να δύναται, αρχικά, να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση πώλησης (άρθρο 532 ΑΚ) και, ακολούθως, να ασκήσει την αγωγή απόδοσης της νομής, απαιτείται προηγουμένως και σύμφωνα με τη νομική σκέψη που προηγήθηκε, να της έχει μεταβιβασθεί η έννομη σχέση (της πώλησης) ως σύνολο και δη με τον συνδυασμό της εκχώρησης, οπότε της μεταβιβάζεται η σχέση με την ενεργητική της μορφή, ήτοι όσον αφορά τις απαιτήσεις, και της στερητικής αναδοχής χρέους, οπότε της μεταβιβάζεται η σχέση με την παθητική της μορφή, ήτοι όσον αφορά τις υποχρεώσεις. Ωστόσο, η ενάγουσα στην υπό κρίση αγωγή της εκθέτει μόνο την κατάρτιση της σύμβασης εκχώρησης και όχι και της στερητικής αναδοχής χρέους, σημειούμενου ότι μόνη η μεταβίβαση (έκταξη) της νομής κατ' άρθρο 977 ΑΚ δεν δύναται να θεμελιώσει το διαπλαστικό δικαίωμα της ενάγουσας

προς υπαναχώρηση, το οποίο (δικαίωμα) προϋποθέτει τη μεταβίβαση της έννομης σχέσης ως συνόλου. Διαφορετικά, μόνη η σύμβαση εκχώρησης δεν δύναται να θεμελιώσει την άσκηση του διαπλαστικού δικαιώματος της υπαναχώρησης εκ της σύμβασης πώλησης, καθώς απαιτείται προηγουμένως να έχει μεταβιβασθεί η έννομη σχέση ως σύνολο, περίπτωση την οποία, ωστόσο, δεν επικαλείται εν προκειμένω η ενάγουσα. Ούτε, άλλωστε, αρκεί η κατάρτιση της σύμβασης δανείου με τους ειδικότερους όρους της για να μεταβιβασθεί η έννομη σχέση ως σύνολο. Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που δέχθηκε ως νόμιμη την αγωγή έσφαλε ως προς την εφαρμογή του νόμου, γενομένου δεκτού ως κατ' ουσία βάσιμου του δεύτερου λόγου της κρινόμενης έφεσης, παρελκούσης της εξέτασης της βασιμότητας του πρώτου λόγου αυτής, αλλά και κατόπιν αυτεπάγγελτης έρευνας του Δικαστηρίου. Επομένως, πρέπει να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη κατά την ως άνω διάταξή της, με την οποία κρίθηκε η αγωγή νόμιμη, και αφού το παρόν Δικαστήριο κρατήσει και δικάσει την αγωγή, στη συνέχεια πρέπει να απορρίψει αυτήν ως νόμω αβάσιμη. Συνακόλουθα, πρέπει να επιστραφεί στον εκκαλούντα το παράβολο της έφεσης που κατατέθηκε από αυτόν κατά την άσκησή της, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 495 παρ. 3 ΚΠολΔ, όπως αυτό ίσχυε κατά τον χρόνο κατάθεσης της έφεσης. Επίσης, πρέπει να ορισθεί παράβολο ερημοδικίας για την περίπτωση που θα ασκηθεί από την απολιπόμενη εφεσίβλητη ανακοπή ερημοδικίας κατά της απόφασης αυτής (άρθρα 501, 502 παρ. 1 και 505 παρ. 2 ΚΠολΔ). Τέλος, η εφεσίβλητη - ενάγουσα, λόγω της ήττας της, πρέπει να καταδικασθεί στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης του εκκαλούντος – εναγόμενου και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, ενόψει της υποβολής οικείου αιτήματος από αυτόν, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό (άρθρα 176, 183 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ, ερήμην της εφεσίβλητης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων,: α) την από 11.04.2017 έφεση, που κατατέθηκε στη γραμματεία του

πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου έφεσης 19506/738/2017, και μετά την κατάθεση αντιγράφου της στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, έλαβε αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 527372/1152/2017 και β) την από 31.05.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 44475/1948/2021 πρόσθετη παρέμβαση.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ανακοπής ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ σε περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης.

ΔΕΧΕΤΑΙ τύποις και κατ' ουσία την έφεση.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλούμενη υπ' αριθμ. 2787/2016 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών.

ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση.

ΔΙΚΑΖΕΙ επί της ουσίας την από 25.11.2013 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 13880/2013 αγωγή.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ αυτήν.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή στον εκκαλούντα του παραβόλου ποσού εβδομήντα πέντε (75,00) ευρώ, που καταβλήθηκε εκ μέρους του κατά την άσκηση της έφεσης.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εφεσίβλητη στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του εκκαλούντος, αμφότερων των βαθμών δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των εξακοσίων (600,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, στο ακροατήριό του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, στις .....8./.9./..... 2025.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ **Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**